

Montilla recorda a Zapatero que la lleialtat del PSC exigeix reciprocitat

- Renova el seu compromís amb l'estabilitat del tripartit tot i les diferències en el finançament
- El president insta Mas a deixar la "demagògia" si vol consensuar la resposta a la crisi

JOSE RICO

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 22.02.09

Encara que dos no es barallen si un no vol, tots dos s'han d'esforçar per evitar conflictes. Per això, al mateix temps que renovava la seva lleialtat amb el Govern espanyol, José Montilla li va recordar ahir a José Luis Rodríguez Zapatero que aquest compromís només estarà protegit si la lleialtat és bidireccional, és a dir, si l'Estat compleix també amb Catalunya. Un avís que no és nou, però que ara es produeix l'endemà que l'Executiu central apuntés que els esculls en la negociació i la greu crisi eco- nòmica podrien endarrerir un any l'acord de finançament autonòmic. "El nostre compromís amb el Govern espanyol és ferm, és responsable i és i serà també exigent", va afirmar Montilla, i tot seguit va afegir: "És un compromís que exigeix reciprocitat. Perquè a Catalunya també hi ha molta gent que ho està passant malament".

El president de la Generalitat va basar la seva advertència en els efectes de la crisi, però a ningú se li escapa que hi va molt lligada la necessitat d'un nou model de finançament que augmenti els recursos de Catalunya. De fet, Montilla va optar per deixar caure aquesta qüestió sense citar-la.

Després d'admetre que hi ha "negociacions complexes" i "diferències importants, gens menors", els va dir als consellers nacionals del PSC: "Ja sabeu a què em refereixo".

FERMESA CONCILIADORA

Així doncs, el missatge de Montilla va intentar navegar entre dues aigües una mica agitades. Per un costat, tranquil·litzar, una vegada més, el president del Govern en el sentit que els socialistes catalans no el posaran en perill. "Els socialistes catalans no anem a Madrid a esgarrapar. Hi anem a governar", va assegurar. Un compromís lògic si, com va assenyalar el president, el PSC vol evitar donar ales a qualsevol alternativa de Govern, en especial si aquesta passa per les mans del PP o de CiU.

El segon front que va intentar cobrir el líder del PSC va ser el dels seus propis companys del tripartit. L'exigència a Zapatero de lleialtat mútua, combinada amb un to en general conciliador, buscava aguantar el pols al Govern espanyol, davant la pressió que estan exercint en les últimes setmanes ERC i ICV, a més de l'habitual de CiU, per reclamar una posició més clara i, sobretot, més explícita sobre els endarreriments en el nou finançament.

En aquest aspecte, Montilla també va usar com a recursos la crisi i la por a l'altre. "¿Quines són les alternatives? ¿Interessa un Govern inestable a Catalunya?", va preguntar, per respondre: "A l'economia catalana, de cap de les maneres". I va postil·lar, amb idèntica resposta: "¿O és que algú creu que amb Mariano Rajoy això aniria millor?".

REUNIÓ A L'AIRE

També sobre la crisi, el president va reiterar la seva disposició a reunir-se amb el líder de CiU, Artur Mas, a fi de consensuar les mesures per afrontar-la. No sembla, no obstant, que sigui fàcil concretar la cita tenint en compte el clima enrarit que l'està precedint. Com va ser dimecres passat al Parlament, Montilla va reclamar a Mas --sense citar-lo-- que abandoni la "demagògia" i canviï el "to" si vol pactar amb el tripartit la resposta a la situació econòmica.

"No podem acceptar les lliçons i les receptes dels que només reclamen abaixar impostos, fer el pont al sistema financer o abaratir l'acomiadament", va proclamar Montilla, en referència a Mas.